

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 stycznia 2025 r.
wniosku złożonego przez pełnomocnika skarżącego L. w T. – adw. M.T.;
o zbadanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego Agnieszkę Górę-
Błaszczkowską wymogów niezawisłości i bezstronności w sprawie o sygn. akt
II CSKP 1992/22;
dotyczącej rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Warszawie z dnia 26 października 2021 r., sygn. akt I ACa 534/21, w sprawie
z powództwa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w Warszawie
przeciwko L. w T. o zapłatę;
na podstawie art. 29 § 10 w zw. z § 9 w zw. z § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r.
o Sądzie Najwyższym oraz art. 29 § 11 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie
Najwyższym

p o s t a n o w i ł:

- 1. odrzucić wniosek;**
- 2. akta sprawy przedłożyć Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Cywilnej, celem rejestracji pisma pełnomocnika skarżącego jako wniosku o wyłączenie sędziego w trybie art. 49 § 1 k.p.c.;**
- 3. zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką w [...] o rozstrzygnięciu z pkt 1.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik skarżącego L. w T. – adw. M.T. w związku z otrzymanym zawiadomieniem o składzie sądu wyznaczonym do rozpoznania skargi kasacyjnej w sprawie o sygn. akt II CSKP 1992/22, złożył w dniu 23 grudnia 2024 r. pismo procesowe, które na podstawie zarządzenia Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Cywilnej zostało zarejestrowane jako wniosek o zbadanie spełnienia przez SSN Agnieszkę Górę-Błaszczukowską wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jej powołaniu i jej postępowania po powołaniu.

Z treści uzasadnienia wniosku wynika, że w ocenie wnioskodawcy SSN Agnieszka Góra-Błaszczukowska nie spełnia standardu niezawisłości i bezstronności, o których mowa w art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 622 – dalej: ustawa o SN). Pełnomocnik wskazał bowiem, że ww. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). W tej sytuacji udział SSN Agnieszki Góry-Błaszczukowskiej w rozpoznaniu przedmiotowej sprawy może doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności oraz zmusi skarżącą do kwestionowania przedmiotowego rozstrzygnięcia przed ETPC.

Końcowo wnioskodawca zawarł alternatywne żądanie o potraktowanie złożonego pisma procesowego jako wniosku w trybie art. 49 § 1 k.p.c., w razie uznania, że wniosek nie spełnia wymogów formalnych określonych w art. 29 § 9 ustawy o SN.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlegał odrzuceniu.

Zgodnie z art. 29 § 5 ustawy o SN „dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego Sądu Najwyższego lub sędziego delegowanego do pełnienia czynności sędziowskich w Sądzie Najwyższym wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, o którym mowa

w § 7, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy”. Przepis art. 29 § 9 ustawy o SN nakazuje zaś, by wniosek o zbadanie ww. wymogów czynił zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierał „1) żądanie stwierdzenia, że w danej sprawie zachodzą przesłanki, o których mowa w § 5; 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie wraz z dowodami na ich poparcie”. Natomiast stosownie do treści art. 29 § 10 ustawy o SN „wniosek niespełniający wymagań, o których mowa w § 9, podlega odrzuceniu bez wezwania do usunięcia braków formalnych. Odrzuceniu podlega również wniosek złożony po upływie terminu albo z innych przyczyn niedopuszczalny”. Analiza treści złożonego wniosku jednoznacznie wskazuje, że nie zawiera on elementów konstrukcyjnych i konstytutywnych wskazanych w art. 29 § 9 ustawy o SN.

Wnioskodawca ogranicza się wyłącznie do przytoczenia okoliczności wskazujących na wadliwość powołania Pani Agnieszki Góra-Błaszczukowskiej na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego, a ściślej ujmując, podnosi kwestie związane z prawidłowością procedowania przez organ o to wnioskujący, tj. Krajową Radą Sądownictwa, ukształtowaną w drodze nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Tymczasem jak słusznie podkreśla się w judykaturze, za okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego na tle art. 29 § 5 ustawy o SN nie mogą być uznane okoliczności o charakterze generalnym, odwołujące się do systemowych rozwiązań procesu powoływania sędziów (a zatem w istocie okoliczności dotyczące sposobu ich powołania), ale wyłącznie indywidualne okoliczności powołania, dotyczące konkretnego sędziego objętego wnioskiem o przeprowadzenie tzw. testu niezawisłości i bezstronności. Zatem kwestionowanie niezawisłości lub bezstronności sędziego Sądu Najwyższego nie może opierać się jedynie np. na stwierdzeniu, że sędzia został powołany na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Powoływanie tej okoliczności we wniosku stanowi naruszenie normy wynikającej z art. 29 § 4 ustawy

o SN, który stanowi, iż okoliczności towarzyszące powołaniu sędziego Sądu Najwyższego nie mogą stanowić wyłącznej podstawy do podważenia orzeczenia wydanego z udziałem tego sędziego lub kwestionowania jego niezawisłości i bezstronności (zob. m.in. zarządzenie SN z dnia 7 listopada 2024 r., I ZB 82/24).

Ponadto wnioskodawca nie odnosi się ani do postępowania SSN Agnieszki Góra-Błaszczkowskiej po powołaniu, ani też nie przedstawia jakichkolwiek argumentów wskazujących na to, jak w okolicznościach tej konkretnej sprawy, naruszenie standardu niezawisłości i bezstronności, związane z powołaniem na urząd sędziego Sądu Najwyższego i ewentualnym późniejszym postępowaniem tego sędziego, mogłoby wpływać na jej wynik, przy uwzględnieniu okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy. Wnioskodawca nie załączył także dowodów, które popierałyby przytoczone okoliczności.

Powyższe zaniechania niewątpliwie świadczą o niedochowaniu wymagań z art. 29 § 9 ustawy o SN. Zgodnie z art. 29 § 10 ustawy o SN brak ten ma przy tym charakter nieusuwalny i w konsekwencji musi skutkować odrzuceniem wniosku.

Ponieważ przepis art. 29 § 11 ustawy o SN przewiduje obligatoryjne zawiadomienie właściwego organu samorządu zawodowego, do którego należy pełnomocnik, w razie odrzucenia wniosku niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 29 § 9 ustawy o SN, w wydanym rozstrzygnięciu należało zawiadomić Okręgową Radę Adwokacką w [...], która jest właściwym organem samorządu zawodowego dla autora sporządzonego wniosku.

Jednocześnie z uwagi na treść samego wniosku, akta sprawy należy przedłożyć Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Cywilnej, celem rejestracji pisma pełnomocnika skarżącego jako wniosku o wyłączenie sędziego w trybie art. 49 § 1 k.p.c.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

(R.N.)

[a.ł.]

